

บทที่ 4

วิเคราะห์ปัญหาความรับผิดทางอาญาสำหรับผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ใช้ในการดัดแปลง สภาพรถจักรยานยนต์ตามกฎหมายกำหนดส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ สำหรับ พ.ศ. 2551

ปัจจุบันประเทศไทยมีการกำหนดความรับผิดในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ ไว้เป็นเพียงความรับผิดของผู้ครอบครอง หรือผู้ใช้รถจักรยานยนต์ที่ได้รับการดัดแปลงสภาพ เท่านั้นแต่ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าลักษณะของการกระทำความผิดดังกล่าว ยังคงมีส่วนประกอบที่สำคัญ ในการก่อให้เกิดความผิดในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์นั่นคือผู้ผลิตชิ้นส่วนบางชนิดที่มี ลักษณะเพื่อใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์โดยเฉพาะ และจากการศึกษากฎหมาย อันเกี่ยวกับการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ในต่างประเทศนั้นพบว่า ได้มีการกำหนดหลักความ รับผิดของผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ ซึ่งในบทนี้จะได้ทำการ วิเคราะห์ถึงบทบัญญัติของความรับผิดในทางอาญาสำหรับผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ใช้ในการดัดแปลง สภาพรถจักรยานยนต์โดยเบรเยนเทียนกับกฎหมายของประเทศออสเตรเลีย นลร์รูคเวินส์แลนด์ เพื่อแสดงให้เห็นถึงแนวทางและความสำคัญในการปรับปรุงและแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายอันเกี่ยวกับ การ ดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพสามารถนำมาใช้บังคับได้จริง และเป็นไปตามหลักสากล

4.1 ปัญหาการกำหนดส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ซึ่งใช้ในการดัดแปลงสภาพ รถจักรยานยนต์

สำหรับปัญหาอันเกี่ยวกับการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์อันปรากฏในประเทศไทย นั้นนับได้ว่าเป็นอีกหนึ่งปัญหาที่สำคัญ ในการกระทำอันก่อให้เกิดเป็นความเดือดร้อนในสังคม และกระทบกับประชาชนในกลุ่มกว้างหรืออนามาซึ่งผลกระทบอันทำให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย หรือจิตใจ ตลอดจนทรัพย์สินของผู้ใช้รถใช้ถนนอีกทั้งยังเป็นหนึ่งในหนทางอันนำไปสู่การกระทำ ความผิด ที่อาจจะก่อให้เป็นแนวทางในการเกิดอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในสังคมตามมา ได้อย่างง่ายดายมากยิ่งขึ้นและส่งผลให้เกิดความสะทวកในการกระทำความผิดประการอื่นๆ ได้มากยิ่งขึ้นอีกด้วย

4.1.1 การกำหนดหลักเกณฑ์ทางกฎหมายที่ใช้พิจารณาในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์

สำหรับหลักกฎหมายที่กำหนดความรับผิดชอบเกี่ยวกับการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ที่บังคับใช้ในประเทศไทยนั้นได้ประกาศในกฎหมายรายฉบับด้วยกัน เช่น พระราชบัญญัติจราจรทางบก พระราชบัญญัติรถยนต์ กฎกระทรวง ข้อกำหนดและประกาศต่างๆ แต่ที่ใช้ในการพิจารณาเป็นหลักในการกำหนดความรับผิดชอบก็ยังคงการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์นั้น ได้แก่ กฎกระทรวงกำหนดส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถ พ.ศ. 2551 ซึ่งเป็นกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์อันนับได้ว่าเป็นพระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญาประเภทหนึ่ง นั่นคือ โทยจำคุก และ โทยปรับ¹ โดยสารสำคัญของกฎกระทรวงฉบับดังกล่าวนี้เป็นการกำหนดถึงสภาพอุปกรณ์และส่วนควบที่ต้องมีใช้ในรถประเภทต่างๆ และในการพิจารณาถึงการกระทำความผิดเกี่ยวกับการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์นั้น จำต้องพิจารณาตามการกำหนดความรับผิดชอบประกาศในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 17 พ.ศ. 2557)² เป็นลำดับแรก ก่อนที่การมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถ หรือส่วนควบที่ไม่ถูกต้องตามกฎกระทรวงหรือมีการเพิ่มสิ่งใดสิ่งหนึ่งเข้าไปซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจของผู้อื่น³ รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงตัวรถหรือส่วนใดส่วนหนึ่งให้ผิดไปจากที่ได้จดทะเบียนไว้ ทั้งนี้กฎหมายในประเทศไทยได้มีการกำหนดความรับผิดในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ไว้ว่าเป็นความผิดของผู้ใช้รถ หรือผู้ครอบครองรถจักรยานยนต์ที่ได้รับการดัดแปลงสภาพเท่านั้น เมื่อทำการพิจารณาจากหลักความเป็นจริงของการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ดังกล่าวแล้วนั้น อาจกล่าวได้ว่า อุปกรณ์หรือชิ้นส่วนที่เป็นส่วนควบอันมีความผิดตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายกำหนดส่วนควบ และเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถ พ.ศ. 2551 หากนำมาติดตั้งต้องเริ่มต้นจากขั้นตอนในการผลิตโดยชิ้นส่วนดังกล่าวนั้นต้องได้รับการผลิตจากผู้ผลิตเป็นสำคัญ ดังนั้นผู้ผลิตชิ้นส่วน หรืออุปกรณ์ บางชนิดที่ผลิตโดยมีลักษณะอันผิดไปจากข้อกำหนดตามกฎหมาย ซึ่งเป็นการก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญและได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจของผู้อื่นทั้งยังมีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยในสังคมอันก่อให้เกิดเป็นความผิดในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ดังกล่าวขึ้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า การผลิตนั้นเป็นต้นต่อสำคัญของการกระทำความผิด และเป็นต้นเหตุของการส่งเสริมการกระทำความผิดในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์นั้นเอง

¹ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 18

² พระราชบัญญัติรถยนต์ (2557,23 ธันวาคม) . ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 131 (ตอนที่ 83), หน้า 1

³ พระราชบัญญัติรถยนต์ มาตรา 12

4.1.2 การกำหนดความรับผิดของผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์

สำหรับในประเทศไทยนั้นอาจกล่าวได้ว่ามีการนำแนวความคิดที่เป็นการให้ความสำคัญกับการกำหนดความรับผิดแก่ผู้ผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์โดยมีกฎหมายที่ระบุถึงความรับผิดของผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์เพื่อใช้ในการจัดการแข่งขันรถบนทางหลวงเมื่อปี พ.ศ. 2555 โดย พล.ต.อ.อุดลย์ แสงสิงแก้ว (ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล) ได้มีการออกบันทึกข้อความ ลงวันที่ 24 ตุลาคม 2555 เรื่องมาตรการป้องกันและปราบปรามการแข่งรถจักรยานยนต์ในที่สาธารณะให้มีการควบขันจับกุมผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ที่กระทำการพิเศษกฎหมายในทุกข้อหาอย่างเคร่งครัด และให้รวมไปถึงการใช้หรือจำหน่ายอุปกรณ์ส่วนควบที่ไม่ได้มาตรฐาน และนอกจากนี้ยังได้มีการกำหนดความรับผิดของผู้ผลิต และผู้จำหน่ายอุปกรณ์แต่งรถให้มีความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 มาตรา 36⁴ โดยมีกำหนดโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับตั้งแต่ 5,000-50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากนี้ในปี พ.ศ. 2558 ได้มีการกำหนดความรับผิดอันเกี่ยวกับการแข่งรถบนทางหลวงตามคำสั่งคณะกรรมการสงบรีบออยแห่งชาติ ที่ 22/2558 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ผลิตครอบครอง และจำหน่าย อันได้กล่าวถึงการกำหนดมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งขันรถจักรยานยนต์ในทาง โดยมีการกำหนดมาตรการที่คล้ายคลึงกันกับมาตรการป้องกันและปราบปรามการแข่งรถจักรยานยนต์ในที่สาธารณะ และมีประเด็นสำคัญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ที่ทำขึ้นเพื่อมีเจตนานำไปสู่การแข่งขันรถจักรยานยนต์ โดยกำหนดให้มีความผิดตามกฎหมายตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก และมีการกล่าวถึงสำหรับกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้ผลิต ร้านค้า หรือโรงงาน พนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการ หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการได้ทันที โดยให้อำนาจผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าตรวจสอบอาคาร หรือโรงงานได้เพื่อมิให้มีการฝ่าฝืนคำสั่งดังกล่าวนี้⁵

⁴ พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. (2511,31 ธันวาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 85 (ตอนที่ 121), หน้า 1023

⁵ พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. มาตรา 55

⁶ สุภัตรา ปกาสิทธิ์. (2559).โครงการศึกษามาตรการที่มีประสิทธิภาพในการจัดระเบียนสังคม: ศึกษากรณีปัญหาเด็กแว่น . รายงานการศึกษาวิจัย . กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยและพัฒนากระบวนการยุติธรรม. หน้า 22

จากการพิจารณาโดยของการกระทำความผิดดังกล่าวนั้นยังคงเป็นไทยที่ใช้บังคับอันปракฏิกในพระราชบัญญัติราชทั้งหมด และคำสั่งคณะกรรมการสงบรึอย่างชาติซึ่งมีการระบุเพียงแค่กรณีการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์เพื่อใช้ในการแข่งขันบนทางหลวงเท่านั้นแต่ยังมิได้กล่าวรวมไปถึงการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ที่มิได้มีเจตนาเพื่อนำมาใช้ในการแข่งขันบนทางหลวง ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้เองทำให้การกำหนดความรับผิดให้แก่ผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ดังกล่าวนั้นไม่สามารถนำมาใช้บังคับกับการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ได้อย่างครอบคลุมทุกกรณีและส่งผลให้มีประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายมากที่สุด

4.2 การกำหนดส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ซึ่งใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ในประเทศไทยเดียว

จากการพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดในทางอาญาของผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ในประเทศไทยเดียว นลรัฐวินส์แลนด์ตามที่ได้ยกมาทำการศึกษาแล้วนั้น พบว่าหลักเกณฑ์ในการกำหนดความรับผิดของการกระทำความผิดอันเกี่ยวกับการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ตามกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้มีความแตกต่างไปจากหลักกฎหมายอันปракฏิกในประเทศไทยดังที่ได้ทำการวิเคราะห์ไปแล้วในบทที่ 3 ซึ่งอาจกล่าวได้โดยสรุปถึงความแตกต่างได้ทั้งหมด 4 ประการด้วยกันกล่าวคือ

4.2.1 การกำหนดลักษณะการกระทำที่เป็นความผิด

ในส่วนของการกำหนดลักษณะของการกระทำที่เป็นความผิดในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์นี้กฎหมายในประเทศไทยเดียวที่มีการแยกย่อยลงไปในกฎหมายฉบับเดียวกันที่มีการกำหนดไว้โดยชัดเจนและครอบคลุมผู้กระทำความผิดทั้งหมดให้มีการพิจารณาได้ง่ายกว่ากฎหมายที่กำหนดความรับผิดอันเกี่ยวกับการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ในประเทศไทยซึ่งมีลักษณะกระจายปракृติอยู่ในกฎหมายหลายลำดับศักดิ์ทำให้ยากแก่การพิจารณาและการกำหนดชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิดตามกฎหมายกระตรวจกำหนดส่วนควบและอุปกรณ์สำหรับรถซึ่งหากมีการนำหลักการกำหนดความรับผิดโดยมีการพิจารณารายละเอียดต่างๆจากกฎหมายฉบับเดียวกันที่แยกย่อยลงไปดังเช่นในเครือรัฐออสเตรเลียแล้วนั้นจะทำให้มีการกำหนดความรับผิดที่ชัดเจนและสามารถนำมาใช้ได้ง่ายอันส่งผลดีต่อทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ใช้กฎหมายและตัวผู้กระทำความผิด

4.2.2 ผู้ตรวจสอบความถูกต้องตามกฎหมายของชิ้นส่วนที่ทำการผลิต

สำหรับผู้ตรวจสอบความถูกต้องตามกฎหมายและได้มาตรฐานของชิ้นส่วนที่ทำการผลิต นั้นรวมถึงการกระทำการความผิดอันเกี่ยวกับการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์นั้นกฎหมายในประเทศไทยอสเตรเลีย นลรัฐคิวินส์แลนด์ได้ให้อำนาจแก่กรรมการขนส่งทางบกในการควบคุมดูแล ดังนั้นคณะกรรมการผลิตเพื่อให้ชิ้นส่วนที่ทำการผลิตนั้นมีความถูกต้องตามกฎหมายอีกทั้งยังเป็นไปตามมาตรฐาน ทางด้านการตรวจสอบในประเทศไทยนั้นยังมิได้มีการทำหนังสือเดือนมากนัก แต่มีลักษณะเป็นการให้อำนาจแก่ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง และในส่วนของความถูกต้องของการผลิต ชิ้นส่วนค่างๆ ใช้หลักเกณฑ์เดียวกับความถูกต้องตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ทั้งการทำหนังสือรับผิดชอบเบื้องต้นแก่ผู้ใช้งานส่วนยังคงเป็นคุณภาพของพนักงานเข้าหน้าที่ที่มีอำนาจ แตกต่างไปตามลักษณะการกระทำการความผิดซึ่งยังมิได้มีการทำหนังสือเป็นมาตรฐานเดียวกัน

4.2.3 ความรับผิดชอบผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์

ความรับผิดชอบผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์นั้นตามกฎหมาย ในประเทศไทยอสเตรเลีย นลรัฐคิวินส์แลนด์ผู้ผลิตจะต้องมีความรับผิดชอบมิได้ทำการส่งแบบและลักษณะผลิตภัณฑ์เพื่อขออนุญาตในการผลิตจากการขนส่งทางบกก่อนทำการผลิต หรืออาจกล่าวได้อีกประการหนึ่งว่ามีการทำหนังสือความรับผิดโดยชัดเจนและมีความครอบคลุมผู้กระทำความผิดทั้งหมด กล่าวคือผู้ที่จะกระทำการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ และผู้ผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์เพื่อใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์นั้นจะต้องมีการทำแบบที่แสดงถึงลักษณะผลิตภัณฑ์และวิธีการใช้โดยละเอียดทุกชิ้นส่วนให้แก่กรรมการขนส่งทางบกหากไม่ส่งแบบดังกล่าว หรือไม่ได้รับอนุญาตในการผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ชิ้นดังกล่าวนั้นหากทำการผลิตจะถือได้ว่ามีความผิดในทางอาญา และสำหรับในประเด็นดังกล่าวเนี้นนั้นกฎหมายในประเทศไทยยังคงมีการทำหนังสือความรับผิดไว้เพียงเป็นความผิดของผู้ครอบครอง หรือผู้ใช้รถจักรยานยนต์ที่ได้รับการดัดแปลงสภาพแล้วเท่านั้น โดยยังมิได้มีการทำหนังสือของผู้ผลิต ดังเช่นในกฎหมายของประเทศไทยอสเตรเลีย นลรัฐคิวินส์แลนด์

4.2.4 การดำเนินคดีกับผู้กระทำการความผิด

การพิจารณาในส่วนของดำเนินคดีซึ่งผู้ที่ถูกดำเนินคดีตามกฎหมายในประเทศไทยอสเตรเลีย นลรัฐคิวินส์แลนด์นั้นจะเน้นไปที่ผู้ผลิตและผู้ติดตั้งด้วยการให้ลงทะเบียนชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่จะทำการผลิตหรือมีการแข่งเพื่อขอรับอนุญาตในการผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ แต่สำหรับในประเทศไทยนั้นมีการทำหนังสือดำเนินคดี กับผู้ครอบครอง หรือผู้ใช้รถจักรยานยนต์ที่ได้รับการดัดแปลงสภาพเท่านั้น ทั้งนี้โดยมีการจับกุมผู้ใช้งานด้วยการสุ่มตรวจ

ตราการกระทำความผิดจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ซึ่งในส่วนนี้เห็นว่าหากประเทศไทยมีการดำเนินคดีกับผู้ผลิตโดยต้องผ่านขั้นตอนตั้งแต่การขอบรับอนุญาตผลิตและการตรวจสอบชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ทำการผลิตออกมำจำหน่ายนั้นจะเป็นการจำกัดการกระทำความผิดตั้งแต่ต้นทางและทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพและเป็นการดำเนินคดีที่มีขั้นตอนการพิจารณาความผิดอันยุ่งยากน้ออยลงไปอีกด้วย

สำหรับปัญหาที่ได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ได้แก่ ประเด็นปัญหาในเรื่องของการกำหนดความรับผิดสำหรับผู้ผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ซึ่งจากการศึกษากฎหมายในประเทศอสเตรเลีย ผลกระทบจักรยานยนต์ที่รับการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ว่าต้องมีความรับผิดชอบเดียวกับผู้ครอบครอง หรือผู้ใช้รถจักรยานยนต์ที่ได้รับการดัดแปลงสภาพโดยมีการระบุถึงหลักเกณฑ์ในการร้องขอหากต้องการเปลี่ยนแปลงสภาพรถโดยมีอุปกรณ์นอกเหนือจากท่อนุญาต ข้อสังเกตประการสำคัญ คือ กฎหมายของประเทศอสเตรเลียในนลรัฐควินส์แลนด์นี้ระบุถึงการปรับเปลี่ยนดัดแปลงนอกจากที่ได้รับอนุญาตไว้จะต้องได้รับการยอมรับจากการขนส่งทางบกและถนน หากไม่ได้รับการอนุญาตให้ดัดแปลงสภาพรถนั้นจะถือได้ว่า ทั้งผู้ครอบครอง หรือเจ้าของรถที่ได้รับการดัดแปลงสภาพรวมไปถึงผู้ผลิตหรือบริษัทที่จัดให้มีอุปกรณ์ที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพเป็นผู้กระทำความผิดตามกฎหมายโดยมีแนวความคิดที่ต้องการให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์นั้นต้องมีความรับผิดด้วยซึ่งต่างจากในประเทศไทยที่ยังไม่มีแนวความคิดดังกล่าวนี้ และเห็นสมควรที่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไข โดยนำแนวความคิดในการกำหนดความรับผิดในทางอาญาให้มีความครอบคลุมไปถึงผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์โดยเฉพาะ อันปรากฏตามกฎหมายกระตรวจกำหนดส่วนควบและอุปกรณ์สำหรับรถ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การกำหนดความรับผิดในทางอาญาให้แก่ผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์นี้มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในประเทศไทย เนื่องจากกฎหมายอันเกี่ยวกับการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ที่บังคับใช้ในประเทศไทยนั้นยังคงมีการกำหนดความรับผิดที่ไม่ครอบคลุมเพียงพอในการแก้ไขปัญหาการกระทำความผิด และยังไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายอันระบุความรับผิดของผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์โดยเฉพาะทั้งนี้โดยท่าการกำหนดความรับผิดให้กับผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์โดยพิจารณาได้จากชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ผิดไปจากลักษณะที่กฎหมายกำหนด เอาไว้ดังปรากฏในกฎหมายกระตรวจกำหนดส่วนควบและอุปกรณ์สำหรับรถ

ด้วยเหตุผลดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นเมื่อทำการวิเคราะห์แล้ว เห็นว่ามาตรการและแนวทางในการกำหนดความรับผิดทางอาญาสำหรับผู้ผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ดังกล่าวนั้น ควรนำมาปรับใช้บังคับกับกฎหมายอันเกี่ยวกับการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ในประเทศไทยเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดและการกำหนดโทษที่มีประสิทธิภาพและแก้ไขปัญหาการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ได้อย่างยั่งยืนต่อไป

4.3 แนวทางการกำหนดความรับผิดทางอาญาสำหรับผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์

สำหรับแนวทางการกำหนดความรับผิดในทางอาญาสำหรับผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์นี้สามารถแยกพิจารณาได้เป็นสองประการ กล่าวคือ การกำหนดเพิ่มเติมความรับผิดในทางอาญาสำหรับผู้ผลิต และการกำหนดการผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่เป็นความผิดตามกฎหมายระหว่างกำหนดส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถเป็นการเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความครอบคลุมและมีประสิทธิภาพในการกำหนดโทษให้แก่ผู้ผลิต

4.3.1 การกำหนดเพิ่มเติมความรับผิดในทางอาญาสำหรับผู้ผลิต

ดังที่ได้ทำการวิเคราะห์ไปแล้วข้างต้นว่าการพิจารณาความผิดอันเกี่ยวกับการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ในประเทศไทยนั้นจะต้องพิจารณาจากข้อกำหนดอันเกี่ยวกับการกระทำที่บัญญัติว่าเป็นความผิดในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ตามกฎหมายระหว่างกำหนดส่วนควบ และเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถ พ.ศ. 2551 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติรายบดี พ.ศ. 2522 โดยได้มีการกำหนดความรับผิดในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ไว้ว่าเป็นความผิดของผู้ครอบครอง หรือผู้ใช้รถจักรยานยนต์ที่ได้รับการดัดแปลงสภาพเท่านั้น

ในประเทศไทยกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความผิดอันเกี่ยวกับการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์นั้นมีลักษณะที่สำคัญสองประการ นั่นคือ ความแตกต่างไปจากรายการที่ได้จากทะเบียนไว้ และการเพิ่มเติมอุปกรณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งอาจทำให้เกิดอันตรายหรือไม่นั่นคงแข็งแรง ซึ่งในการกำหนดมาตรฐานองค์ประกอบอุปกรณ์และส่วนควบของรถจักรยานยนต์

⁷ รายการจดทะเบียนรถจักรยานยนต์ ประกอบด้วย วันที่จดทะเบียน เลขทะเบียน จังหวัด ประเภทของรถ ลักษณะของรถ อีห้อรถ แบบ รุ่นปี สี เลขตัวรถและระบุว่าเลขตัวรถอยู่ที่ใดของตัวเครื่อง ยี่ห้อเครื่องยนต์หรือมอเตอร์ และระบุว่าอยู่ที่ใดของตัวเครื่อง ประเภทเชื้อเพลิง เลขถังแก๊ส จำนวนสูบ จำนวนซีซี แรงม้า/กิโลวัตต์ น้ำหนักรถ น้ำหนักบรรทุก/น้ำหนักลงเพลา น้ำหนักรวม จำนวนที่นั่ง

นั้นมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาที่สำคัญ คือกฎหมายระหว่างกำหนดส่วนควบและอุปกรณ์สำหรับรถ (พ.ศ. 2551) และกฎหมายเฉพาะในลำดับอื่นๆ อันเกี่ยวกับการกระทำการทำความผิดนั้น

ดังนั้นจึงเป็นที่เห็นได้ว่าการกระทำการทำความผิดอันเกี่ยวกับการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์จะต้องมีการกระทำใดๆ ที่มีลักษณะเป็นการเปลี่ยนแปลงไปจากรายการที่ได้จดทะเบียนหรือแตกต่างไปจากการกำหนดอุปกรณ์หรือส่วนควบตามกฎหมายระหว่างฉบับดังกล่าว ทั้งนี้เป็นที่เห็นได้ชัดเจนว่าซึ่งส่วนหรืออุปกรณ์โดยส่วนมากที่นำมาดัดแปลงหรือติดตั้งอันมีลักษณะเป็นส่วนควบกับตัวรถจักรยานยนต์นั้นต้องผ่านขั้นตอนของการผลิตจากผู้ผลิตมาก่อนทุกชิ้นและในขั้นตอนของการผลิตนั้นไม่อาจปฏิเสธได้ว่าผู้ผลิตยังคงต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์มาตรฐานอุตสาหกรรม โดยต้องมีการขอรับอนุญาตในการผลิต และกระทำการผลิตให้ถูกต้องตามขั้นตอนของการผลิตซึ่งส่วนหรืออุปกรณ์ทุกชนิดหากผลิตภัณฑ์ใดซึ่งผู้ผลิตทำการผลิตโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือผลิตแล้วก่อให้เกิดอันตราย หรือความเสียหายย่อมตกเป็นความผิดของผู้ผลิตดังปรากฏตามหลักทฤษฎีความรับผิดโดยเคร่งครัดซึ่งนำมาใช้กับการกำหนดความรับผิดของผู้ผลิตดังนั้น จึงเห็นได้ว่าตามหลักของการผลิตแล้วนั้นผู้ผลิตยังคงต้องมีความรับผิดในความถูกต้องตามข้อบังคับของกฎหมายรวมทั้งความปลอดภัยและได้มาตรฐานของผลิตภัณฑ์หรือซึ่งส่วนที่ได้ทำการผลิตนั้นด้วยนั่นเอง

สำหรับข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์อันปรากฏในประเทศไทยเดิม นลร.ส.ก.วินส.แลนด์ที่ได้ยกมาทำการศึกษานั้นมีหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ อันมีชื่อว่ากฎหมายเกี่ยวกับยานพาหนะขนาดเล็ก และ การดัดแปลงซึ่งกล่าวถึงข้อบังคับที่เกี่ยวกับการดัดแปลงยานพาหนะ โดยได้มีการวางแผนหลักกฎหมายที่ระบุไว้ถึงความรับผิดของผู้ผลิตว่าต้องมีความรับผิดเช่นเดียวกับผู้ครอบครอง หรือผู้ใช้รถที่ได้รับการดัดแปลงสภาพ มีใจความสำคัญอันเกี่ยวกับการระบุถึงการปรับเปลี่ยนเครื่องยนต์ และการดัดแปลงสภาพรถนอกจากที่ได้รับอนุญาตให้ดัดแปลงสภาพนั้นจะถือได้ว่า ทั้งผู้ครอบครอง หรือผู้ใช้รถที่ได้รับการดัดแปลงสภาพรวมไปถึงผู้ผลิตหรือบริษัทที่จัดให้มีอุปกรณ์ที่ดัดแปลงดังกล่าวทั้งนั้น เป็นผู้กระทำความผิดในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ตามกฎหมายด้วย

ในส่วนกฎหมายของประเทศไทยนั้นการจะนำหลักการกำหนดความรับผิดในทางอาญา สำหรับผู้ผลิตซึ่งส่วนที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์มาใช้บังคับ เห็นควรต้องมีการกำหนดบทบัญญัติแห่งกฎหมายอันมีการระบุถึงความรับผิดของผู้ผลิตซึ่งส่วนที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์เพิ่มเติมเพื่อให้มีความชัดเจนในการใช้บังคับ ทั้งนี้ควรมีการกำหนดบทบัญญัติแห่งกฎหมายอันปรากฏในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 เพื่อเพิ่มหลักเกณฑ์

และการกำหนดความรับผิดของผู้ผลิต ทั้งนี้โดยปรับใช้จากหลักกฎหมายในประเทศไทยอสเตรเลีย นิวซีแลนด์ดังที่ได้ทำการวิเคราะห์มาแล้วในข้างต้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่าการนำหลักการกำหนดความรับผิดในทางอาญาของผู้ผลิตชิ้นส่วน ที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์มาใช้บังคับในประเทศไทยนั้นมีความเหมาะสม และเป็นมาตรการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขการกระทำความผิดอันเกี่ยวกับการดัดแปลง สภาพรถจักรยานยนต์ที่ตรงขัดและมีลักษณะเป็นการแก้ไขที่ต้นเหตุแห่งการกระทำความผิด อย่างแท้จริงอันจะทำให้มีการระงับการกระทำความผิดให้เกิดขึ้นได้้อยลงทั้งนี้โดย ให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์แห่งกฎหมายในการกำหนดฐานความผิดของผู้ผลิตที่ชัดเจนและให้มี การระบุถึงความรับผิดของผู้ผลิตไว้ในส่วนของบทลงโทษตามพระราชบัญญัติรายน์ พ.ศ. 2522

4.3.2 การกำหนดการออกประกาศเพิ่มเติมชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่เป็นความผิด

เนื่องจากกฎหมายอันเกี่ยวกับการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์นั้นมีลักษณะ เป็นกฎหมายที่มีไทยในทางอาญา ซึ่งถือได้ว่ามีความรุนแรงและมีวัตถุประสงค์ในการลงโทษ เพื่อเป็นการป้องกันและปราบปรามให้เกิดการกระทำความผิดดังกล่าวนั้นขึ้นอีก หากทำการ กำหนดความรับผิดในทางอาญาให้แก่ผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ โดยระบุถึงผู้ผลิตที่มีเจตนาผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ขึ้นเพื่อทำการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ ตามประภัยในคำสั่งของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 22/2558 นั้นอาจกล่าวได้ว่าค่อนข้างมีความ กว้างในขอบเขตของการบังคับใช้ เพราะจากลักษณะแห่งการระบุความรับผิดแล้วนั้นเป็นการยาก หากจะทำการพิสูจน์ถึงเจตนาในการผลิต อีกทั้งการผลิตชิ้นส่วนต่างๆของผู้ผลิตนั้น ผลิตภัณฑ์ หรือชิ้นส่วนในแต่ละชิ้นที่อาจก่อให้เกิดความผิดอันเกี่ยวกับการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ได้ ในขณะเดียวกันก็อาจก่อให้เกิดประโยชน์ในทางอื่นได้ ได้ออกจาก การดำเนินการใช้ในการดัดแปลง สภาพรถจักรยานยนต์ ดังนั้นการกำหนดการผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่เป็นความผิดในการ ดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์นั้นจึงต้องมีความระมัดระวังและควรมีการกำหนดชิ้นส่วนหรือ อุปกรณ์ที่เป็นความผิดดังกล่าวให้ปรากฏตามกฎหมายกระตรวจกำหนดส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ สำหรับรถ พ.ศ. 2551 ซึ่งยังไม่ปรากฏหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนมากเท่ากับกฎหมายกระตรวจหรือข้อบังคับ อันปรากฏในประเทศไทยอสเตรเลีย นิวซีแลนด์

สำหรับในประเทศไทยนั้นชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการกระทำความผิด อันเกี่ยวกับการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์สามารถทำการพิจารณาได้จากกฎหมายกระตรวจกำหนด ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถ พ.ศ. 2551 ซึ่งได้มีการกำหนดอุปกรณ์และชิ้นส่วนอันเป็น ส่วนควบที่สำคัญสำหรับรวมทั้งหลักเกณฑ์ในการพิจารณาชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ต่างๆอันเป็น ส่วนควบของรถในการกำหนดความรับผิดกรณีการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ แต่ทั้งนี้

กฎกระทรวงฉบับดังกล่าวมีลักษณะเป็นการกำหนดถึงส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถจักรยานยนต์ในแบบกว้างๆ ไม่ได้เฉพาะจัชชินส่วนหรืออุปกรณ์มากนักซึ่งไม่เป็นที่เพียงพอแก่การพิจารณาและกำหนดความรับผิดให้แก่ผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์

จากการศึกษากฎกระทรวงหรือข้อบังคับอันเกี่ยวกับการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ของประเทศไทย เนื่องจากวินส์แลนด์ปรากฏในหมวด Section LL motor cycles&three wheeled vehicles version 2.0 january 2011 ซึ่งออกตามความในกฎหมายที่มีชื่อว่า National code of practice for light vehicle construction and modification 2015 หรือกฎหมายเกี่ยวกับยานพาหนะขนาดเล็กและการดัดแปลง เห็นได้ว่ามีลักษณะของการกำหนดชิ้นส่วนที่เป็นความผิดโดยชัดเจน และครอบคลุมมากกว่ากฎกระทรวงที่บังคับใช้ในประเทศไทยอีกทั้งกฎหมายฉบับดังกล่าวเนี้ยยังเป็นการกำหนดถึงการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์โดยเฉพาะ ทั้งนี้ข้อบังคับดังกล่าววนี้ยังคงมีความแตกต่างจากกฎกระทรวงกำหนดส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถในประเทศไทย เช่น กฎหมายในประเทศไทยอสเตรเลีย นลรัฐคิวินส์แลนด์นี้ได้มีการกำหนดถึงความยาวของแฮนด์บังคับรถจักรยานยนต์โดยให้มีความยาวอยู่ระหว่าง 50-90 เซนติเมตร และมีความสูงไม่เกิน 38 เซนติเมตร ปรากฏตาม ข้อ 2.1.13 Handlebars ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวเนี้ยยังไม่มีปรากฏในกฎกระทรวงกำหนดส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถในประเทศไทย

ด้วยเหตุนี้จึงเห็นสมควรกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวคือ ควรมีการปรับปรุงแก้ไขโดยการกำหนดกฎหมายลำดับรองด้วยการออกประกาศกำหนดเพิ่มเติมถึงชิ้นส่วนที่เป็นความผิดให้ปรากฏในกฎกระทรวงกำหนดส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถ พ.ศ. 2551 ซึ่งปัจจุบันได้บังคับใช้ในประเทศไทยให้มีความชัดเจนและครอบคลุมในส่วนของการพิจารณาการกระทำความผิดในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์โดยเฉพาะและให้มีการกำหนดชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนควบหรือเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถจักรยานยนต์ที่ทำการผลิตแล้วจะก่อให้เกิดเป็นความผิดดังเช่นกรณีการกำหนดความกว้างและความสูงของแฮนด์บังคับรถในประเทศไทย อสเตรเลีย นลรัฐคิวินส์แลนด์ทั้งนี้เมื่อมีการกำหนดชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่เป็นความผิดอย่างชัดเจนในกฎกระทรวงแล้วนั้นจะนำไปสู่การกำหนดความรับผิดในการผลิตชิ้นส่วนหรือเครื่องอุปกรณ์เพื่อใช้ในการกระทำความผิดในการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ได้อย่างแท้จริง กล่าวโดยสรุปได้ว่ากฎหมายอันเกี่ยวกับการดัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ที่บังคับใช้ในประเทศไทย ปัจจุบันนี้มีการกำหนดถึงการลงโทษเพียงแค่ผู้ครอบครองหรือผู้ใช้รถจักรยานยนต์ที่ได้รับการดัดแปลงสภาพเท่านั้น ซึ่งยังไม่เป็นที่เพียงพอในการแก้ไขการกระทำความผิด ดังนั้นจึงเห็นควรให้มีการกำหนดเพิ่มเติมถึงหลักความรับผิดในทางอาญาให้แก่ผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ใช้ในการดัดแปลงสภาพ

รถจักรยานยนต์โดยเพิ่มเติมในส่วนของบทลงโทษตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 และทำการพิจารณาถึงความถูกต้องของชื่นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ได้รับการผลิตนั้นตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดส่วนควบและอุปกรณ์สำหรับรถ ทั้งนี้ โดยทำการออกประกาศเพิ่มเติมเพื่อใช้กับกฎหมายว่าด้วยการกำหนดส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถ พ.ศ. 2551 ให้มีความชัดเจนและครอบคลุมเพื่อการพิจารณาชื่นส่วนหรืออุปกรณ์ที่หากทำการผลิตแล้วจะก่อให้เกิดเป็นการกระทำอันเป็นความผิด

จากข้อมูลที่ได้ทำการศึกษามาข้างต้นทั้งหมดแล้วนั้นเห็นว่ามาตรการอันเกี่ยวกับการกำหนดความรับผิดในทางอาญาของผู้ผลิตชื่นส่วนที่ใช้ในการคัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ตามที่ได้นำเสนอแนะเป็นมาตรการที่ก่อให้เกิดประโยชน์และแก้ไขการกระทำความผิดได้อย่างตรงจุดรวมถึงมีการกำหนดความรับผิดของผู้ผลิตที่ชัดเจนดียิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การแก้ไขกฎหมายการคัดแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ได้อย่างแท้จริง